

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen Poliitiline sõdurlus: SA traditsioonid ja vaim

4. osa

VALLANDAMINE (1934-1945)

SA parimate juhtide hukkamine 30. juunil 1934 oli murdnud SA selgroo: nüüd oli SA arvuliselt oluliselt vähenenud ja poliitiliselt täiesti võimetud. Kuni 1945. aastani ei pidanud miski muutuma. Ilma igasuguse tegeliku funktsioonita Kolmandas Reichis moodustas SA edaspidi tohtu apoliitilise sõjalise spordiklubi ilma igasuguse tähendusega. Isegi 1939. aastal uuesti alanud sõda ei muutnud midagi: SA-l ei lubatud moodustada oma sõjalisi koosseise, enamik SA mehi täitis oma kohust Wehrmachtis nagu kogu ülejäänud rahvas, SA juhid võitlesid ja surid madalamatel komandopostidel, ilma et nad oleksid saanud avaldada mingit kujundavat mõju.

Seega on võimuaastad praeguse teema jaoks pigem ebaproduktiivsed. Kuid isegi kui positiivsed võimalused puudusid, pakub SA võimult kõrvaldamise ja selle tagajärgede analüüs negatiivses sfääris olulisi vaatenurki SA traditsiooni kohta:

Oma olemuselt ei olnud SA kunagi iseseisev poliitiline jõud, vaid oli alati mõeldud partei võitleva eliidi organisatsiooniliseks raamistikuks. Seetõttu pidi SA võimust võtmine paratamatult mõjutama ka NSDAP tähtsust ja enesekindlust, mille võitluslikuks haruks ta oli. Pruunid särgid olid olnud kõige selgem ja puhtam natsionaalsotsialistliku vaimu väljendus, mistõttu nende võimult kõrvaldamine viis praktiliselt NSDAP kui revolutsioonilise ja kujundava jõu allakäiguni. 30. juuni

1934. aasta otsus tõi kaasa loobumise revolutsiooni lõpuleviimisest kõikidel tasanditel ja tööjaotuse reaktsiooniga, mille võimubastionid armees, administratsioonis ja majanduses jäid puutumata vastutasuks lubaduse eest olla Führerile lojaalne. See tähendas, et riigi- ja ühiskondliku elu olulised valdkonnad olid erakonna kujundamistahtest ja -võimekusest välja võetud. Endine väide, et "**partei juhib riiki**", tühistati praktiliselt ühiskondlikus reaalsuses. NSDAP teostas 1933/34. aasta rahvusliku ülestõusu järel kontrolli nii palju kui võimalik.

Pärast 1934. aastat jäi revolutsioon pooleli ja isegi oma vahenditega jäi partei, millel puudus algse SA revolutsiooniline, idealistlik ja võitluslik element, üha enam ja enam degenererus selliseks, mida ma kunagi mujal kirjeldasin kui "pidulikku mälestuste korraldamise komiteed"! Kindlasti tehti suuri asju:

Oma allüksustega õnnestus NSDAP-l seal, kus ta suutis end maksma panna, anda tõelisi ja tõhusaid tõendeid natsionaalsotsialistliku kujundamise tahte kohta - sotsiaalsfääris Saksa Töölisrindega, noorte kasvatusel valdkonnas Hitlerjooksuga, saksa naiste värbamisel ja kasvatamisel NS Naiste Liiduga. Need saavutused annavad aimu sellest, milline oleks olnud mõju, kui partei oleks suutnud oma kunagist totaalsõjalisel nõuet kõigis valdkondades maksma panna. Nii aga lõi dr Goebbels oma vaimustava propagandaga lõpuks ohtliku illusiooni, et natsionaalsotsialistlik riik on realiseerunud, samas kui Kolmas Reich oli oma olulistes võimupoliitilistes alustes parimal juhul natsionaalsotsialistlikuks muutuv Saksamaa, mille realiseerimiseks oleks Rosenbergi sõnul vaja umbes kolme põlvkonda - kuni see tähendab, et esimene, täielikult natsionaalsotsialismi poolt koolitatud ja kasvatatud põlvkond oleks üles kasvanud. Seega ei põhinenud natsionaalsotsialistlik riik mitte võimupoliitilisel võidul ja revolutsioonilise partei kõiki valdkondi läbival kujundaval jõul, nagu algselt kavatseti, vaid põhimõtteliselt ainult sellel, et parteijuht oli saanud Reichskantsleriks ja mõistis, kuidas seda positsiooni erakordsete volitustega varustada. See seletab ka seda, miks reaktsioon pärast Führeri surma kiiresti uuesti tõusis ja suutis taastada endale meelepärase süsteemi, samas kui natsionaalsotsialistlik liikumine ilma parteijuhita võimul olles kaotas põlvkonnaks peaaegu igasuguse tegutsemisvõime ja sai selle tagasi alles 1970. aastatel.

Pärast 20. juulit 1944 õnnestus parteikantseleil Pg. Bormanni juhtimisel siiski partei rohkem võimule kaasata: Gauverteidigungskommissariaadi (Gau kaitsekomissariaadi) ja partei alluvuses oleva Volkssturm'i (rahvastormi) moodustamisega andis Adolf Hitler kümne aasta pärast Reichi saatuse taas NSDAP-i kätte, kuid mitmes mõttes oli selleks juba liiga hilja.

Lõppude lõpuks on põnev jälgida, kuidas sõja pingete ja raskuste all muutub Röhmi murede ja ettepanekute põhjendatus üha selgemaks: Waffen-SSi kui natsionaalsotsialistliku mõjutusega eliitväe ja Volkssturmi kui natsionaalsotsialistliku rahvamilitaria ülesehitamine realiseeris peaaegu kümneaastase viivitusega

staabiülemade algse kontseptsiooni Wehrmachtist, partei Bormanni juhtimisel viis pärast 20. juulit 1944 läbi oma meeleheitliku kampaania reaktsiooni võimu vastu ja Wehrmachti juhtkond osutus reaktsioonilistest reeturitest räsitud olevaks.

Kaks 1945. aasta autentset Führeri avaldust näitavad, millisel määral oli SA võimustamisest 30. juunil 1934 saanud Kolmanda Reichi otsustav tragöödia:

"Minu hauakivil peaks olema kirjas: Ta oli oma kindralite ohver!" ja "Ernst Röhmil oli õigus: me vajasime revolutsioonilise - natsionaalsotsialistliku vaimuga täidetud Wehrmacht'i!".

Lisaks kompromissile reaktsiooniga ja SA jätkuvale võimustamisele tõi 30. juuni 1934 kaasa kolmanda saatusliku sündmuse, mis samuti pidi mängima oma osa Kolmanda Reichi allakäigus: Dogmatismi sünd!

Dogmatismi all mõistame sisemist suhtumist, mis kuulutab üksikud uskumused või isegi ühtset uskumuste süsteemi absoluutseks tõeks ning raiskab ja painutab seega looduse ja tegelikkuse mitmekesisust ja avatust. Selline suhtumine on alati katastroofiline, sest katse lukustada reaalsus absoluutsete uskumuste puuris ja painutada seda vormi viib alati looduse vastase käitumiseni ja ebainimlikkuseni püüdes allutada loodus ja selle seadused dogmale. Kuna see on vastuolus inimese sisemise olemusega, tekitab dogmatism oma pooldajates kunstlikku ja hüsteerilist fanatismi, mis on mõeldud sisemise kahtluse lämmatamiseks, kuid selle vastased surutakse maha, ilma et selleks oleks mingit muud õigustust kui see, et nad ei taha kummardada eksitavat süsteemi, ei taha eitada loodust ja tegelikkust. Alates primitiivsest, kõrgemast ja lihtsast mõttetusest, nagu kristlik õpetus "ma usun sellesse, sest see on absurdne" ja liberaal-kapitalistlik põhiseadus "inimeste võrdsusest" kuni keerulise "meie" süsteemini, katoliku dogma, psühhoanalüüsi või marksistliku õpetuse ehitamiseni, on ulatuslik tegelikkuse dogmaatilise moonutamise kaar, millest ideoloogiate ebainimlikkus lähtub.

Rahvussotsialism seevastu ei ole ideoloogia - ta ei ehitada dogmaatilist, kunstlikku õpetuslikku ehitist eksitavatest uskumustest, vaid vaatleb reaalsust kui maailmavaadet ja eluvaadet, saavutab selles kindla positsiooni looduse ja selle seaduste tundmise kaudu ning ehitab sellele loomuliku, orgaanilise elukorralduse. Rahvussotsialistlik partei ei ole samuti dogmaatiline - ta nõuab distsipliini ja allumist parteiliinile mitte sellepärast, et ta väidab end esindavat ideoloogiliste doktriinide absoluutset tõde, vaid sellepärast, et selline distsipliin on vajalik selleks, et võitluslik, revolutsiooniline liikumine saaks asendada valitseva, looduse vastase ühiskonna looduse ja liigiga kooskõlas oleva kogukonna, Uue Korruga!

Sama kehtib ka SA kohta: ka siin ei haamritatud mingit kunstlikku ideoloogiat, vaid arendati vaba, revolutsiooniline ellusuhtumine, mille kaudu võitlev

natsionaalsotsialist - poliitiline sõdur - leiab oma õige koha inimkogukonnas ja aitab oma võitlusliku pühendumusega kaasa uue korra teostamisele!

Paljud isiklikud põhjused ja eluhoiakud viivad inimesi natsionaalsotsialismi - nende hulgas võivad olla ka dogmaatilise iseloomuga põhjused, sest dogmatism oma kindluse ja lõplike selgituste lubadusega ning oma imperatiivse jäikusega on paljude inimeste jaoks pidev kiusatus põgeneda halastamatu reaalsuse eest. Kokkuvõttes on aga natsionaalsotsialism, partei ja selle SA alati hoidnud end dogmatismist vabana.

See muutus ka 30. juunil 1934: Mitte ainult reaktsioon ei saanud kasu SA võimustamisest, mis jäi sellest ajast peale võitmatuks, kuni selle riiklik ebausaldusväärsus ja reetmine 20. juulil 1944 ilmsiks sai - sellest sai kasu ka SS, mis ei allunud enam SA staabi juhtkonnale, muutus iseseisvaks organisatsiooniks ja sai aasta-aastalt kuni lõpuni üha rohkem võimu ja mõju, kasvades isegi riigiks riigi sees! Nii võitlusaastate, rahuaja kui ka sõjaaja SS-mehed olid samuti poliitilised sõdurid. See, mida seni on kirjeldatud SA kohta, kehtib suures osas ka SS-i kohta, mis algselt ei olnud mõeldud millekski muuks kui täiendavaks valik- ja eliitvorminguks poliitilise sõdurkonna sees.

Seega ei saa meid üllatada, et SS vallutas karmi võitluse käigus samm-sammult kõigepealt sisejulgeolekuaparaadi ja lõpuks sõjas Waffen-SS-iga realiseeris ta lõpuks natsionaalsotsialistliku revolutsioonilise armee. See seletab ka SS-meeste eeskujulikku sõdurlikku suurst, seltsimeelsust, distsipliini, ohvrimeelsust ja pühendumust, kes mitmes mõttes realiseerisid Adolf Hitleri nõude natsionaalsotsialistile - olla "rassi ja isiksuse väärtuse kõige puhtam kehastus"! Kõiges selles - eriti Waffen-SS-i näitel - näeme poliitilise sõduri eluhoiaku tõelist eeskujut. Kuid see kõik ei ole tegelikult iseloomulik SS-le: palju põhjalikumalt ja lõpuks kõigile meie rahva sõjaväeteenistuseks sobivatele meestele kiirgavalt oleks see pidanud Röhmi ideede kohaselt olema taotletud ja realiseeritud algusest peale SA ja selle eliitvormatsiooni - SA staabikaardiväe - puhul, ja see oleks kindlasti toimunud reaktsiooni üle saavutatud võidu ja teise revolutsiooni algatamise korral.

SS-i probleem ei seisnenud aga eelkõige selles, et vajalikke arenguid, mis olid 30. juunil 1934 tema abiga peatatud, tuli nüüd alles aastaid hiljem, praktiliselt juba kaotatud sõda silmas pidades, järele teha - probleem seisnes pigem selles, et SS, nagu ka SA, lähtus algselt natsionaalsotsialistliku liikumise poliitilise sõduri mudelist, kuid arendas oma Reichsführer Himmleri mõjul üha enam oma dogmaatilist ideoloogiat, millel lõpuks oli rahvussotsialismiga ühist vaid nimi:

SS ei piirdunud sellega, et ta oli Natsionaalsotsialistliku Partei allüksus ja leidis seega oma koha Volksgemeinschaft'is, nagu see oli SA-le alati iseenesestmõistetav, vaid nägi end riigi sees - tulevaste isandatena, mitte osana Volksgemeinschaft'ist!

See ei ole koht, kus analüüsida üksikasjalikult SS-i ideoloogiat ja tõestada selle sisemist kokkusobimatust natsionaalsotsialistliku maailmavaatega. Piisab vaid mõnest märksõnast: SS-ideoloogia komponendid olid põhjamaise rassi ülimumlikkus, slaavi rahvaste alaväärsus, päriliku aristokraatia kui absoluutselt valitseva klassi konstrueerimine - kõik need on loomuvastased ja dogmaatilised tõekspidamised, mis on otsustavalt vastuolus natsionaalsotsialistliku eluvaate põhipunktidega - rassilise mitmekesisuse tunnustamine (mis välistab rassivaenu!) ja rahvusliku kogukonna idee (mis on sama kokkusobimatu põhjamaise rassi ühekülgsel austamisega, mis esindab vaid vähemust saksa rahvakehas, kui ka väidetav uusverelise aadli meister-meheks olemine!) Ideoloogilisele võõrandumisele järgnes organisatsiooniline võõrandumine: teoreetiliselt oli SS NSDAP allüksus - praktikas aga moodustas ta üha enam täiesti iseseisva võimuorgani Kolmandas Reichis ja oli lõpuks seotud natsionaalsotsialistliku Volksstaatiga vaid isikliku truudusevandega Adolf Hitlerile. Oma võimsuse tipul unistasid SS-i juhtivad ringkonnad iseseisvast SS-i ordurahvariigist Burgundis kui põhjamaise rassi poolt allutatud Euroopa mandri riiklikust tuumikust ning rahvussotsialistliku partei kui juhtiva jõu lõplikust asendamisest pärast lõplikku võitu ja Führeri surma ning selle asendamist SS-iga.

Seda tuleks selgesõnaliselt märkida:

Mitte ordu, eliithariduse või isegi tõelise rassilise aadli idee ei ole iseenesest hüljata, vaid selle segunemine põhjamaiste valimisõpetuste ja sarnaste dogmaatiliste degeneratsioonidega, mis kunstlikult lõhkusid ja lõhestasid kavandatud Volksgemeinschaft'i ning pöörasid kõik teised rahvad ja rassid meie vastu! Loomulikult oli ainult väike ring SS-i sees, kes sellistele mõtetele andus, kuid kahjuks olid need väga võimsad ja lõppkokkuvõttes otsustavad, sest nende taga oli Reichsführer-SS ise. Himmler ei mõistnud põhimõtteliselt kunagi natsionaalsotsialismi, vaid püüdis seda ettekäänat kasutada ainult selleks, et suruda peale omaenda rassilise uhkuse ja valesti mõistetud meisterliku inimlikkuse ideoloogiat. Ei ole vaja pikemalt kirjeldada, et mõista, kui palju see SS-i ideoloogia kahjustas meie asja ja aitas kaasa natsionaalsotsialistliku rahvusriigi allakäigule! Nagu eespool mainitud, on sellised dogmaatilised suundumused SA-le sama võõrad kui riigi moodustamine riigi sees!

Seetõttu, kui ma 1977. aastal hakkasin ehitama uut SA-d, mis tunnistas ajaloolise Sturm-Abteilungi traditsiooni, sisaldas see ka algusest peale otsust: "*Kuni mul on selles liikumises midagi õelda, ei tule uut SS-i!*".

Vahepeal oleme seda meie kogukonnas vastu mõningast vastupanu täielikult jõustanud. Kriis, mis ümbritses meie kogukonna SS-tiiba, mis koondus ANS/NA endise organisatsiooni juhtkonna liikme Arnd-Heinz Marxi ümber, näitas, kui

põhjendatud oli meie mure SS-ideoloogia kahjuliku uue väljaande pärast.

Loomulikult ei piirdu kiusatused dogmaatiliselt moonutada meie ideed ainult SS-i ringiga; ja muidugi oli ka SS-i sees palju positiivset (nagu kirjeldatud) - kuid väljaspool SS-i ei tekkinud kunagi otsustavalt ja mõjukalt dogmatism.

Aga kuna SS oli otsene kasusaajaks SA võimustamisest 30. juunil 1934, siis meie jaoks on võitlus DOGMATISMI VASTU osa traditsioonist, milles me seisame, koos reaktsioonivastase võitlusega, millest juba räägiti! Meie vandumine, et 30. juuni 1934 ei tohi kunagi meie liikumise ajaloo korduda, nõuab dogmaatiliste ideoloogiate ja iseseisvust taotlevate organisatsiooniliste suundumuste resoluutset tagasilükkamist meie kogukonnas. Meie poliitiliste sõdurite jaoks on see SA traditsiooni kaheksas aspekt!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFRUFORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder die ja zumeist in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Jahrelang von Mauerbauern, Verhörern, Verurteilern und Verurteilenden haben mehr oder weniger die Kunde der großen Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu vernichten.“

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger als alle anderen Völker- und Rassenmengen und kein Schicksal ist Schicksal ohne Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar nicht da geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der wertvollste Gegenstand ist ohne Zweifel, die Volkseinheit – gegen alle weißen Völker (?) – zu bringen. Seine Mittel und Eisenbahnen, Chiffrensysteme und Fernsprechanlagen.

Ob "ja" oder "nein", ob in Wahlkampf oder im Stimmzettel, ob in Propagandakampfen beworben oder auf einem Schicksalstag unsere Art, jeden Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitler!
Gottard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (132)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Esti keel
Prickšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Paldies par interviju. Turpināt laiki stāstīt. Urvaram ir mirst!

Intervijas beirvi un pierievocijot sapņojumiem dabas noelguma vārds.

Mollija Paldies, domas! Bija jāatris jama stinģi ko intervija. Lūdzu, atstāiet man tīmekļa adresi, kad tā būs publicēta, un es pierievociju jama tīmekļa vietni saist ar interviju. Laipni man tikai teikt mūsu baidītiem visā pasaulē, netaisnāties. Daļēji mūsu vārds ir vārds sapņi. Dievstabi tiešām? Ar jama publicēti mūsu akāts pierievociju ar katru dienu. Publiski mūsu izpildītā pārisiņa, jo katrs vārds ir kā balva Tamam un robums ikreiz visā mēnesī. Mūsu sarakstnieks ir ārkārti garšs palpatiecināms, un āi pārisiņa palpatiecināms būs viņa gals. Katrs pretiņa, pretiņa un ļauna lieta, ko dara

 the NEW ORDER
Number 179 (197) Founded 1978 April 26, 2012 (131)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countriesmen and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "nazi" or "slangi", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gottard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!
Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes
Sajad raamatud paljudes keeltes
Sajad veebisaidid paljudes keeltes

SS Defender
against Bolshevism
by Reichsführer SS Heinrich Himmler
FOR-DANMARK! MOD BOLCHEVISMEN!
Translated from the SS Original

Julius Streicher, Der Stürmer Picture Book
The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reinhold Beckmann
Hitler in Italy
HITLER in ITALIEN
English / German French / English

SS Viewpoint – Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch
The Sins of High Finance
MORSE!

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bilde
English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!